

L'ambient dels expedicionaris és bo, i estem en bones condicions malgrat el llarg trekking, amb etapes d'una mitjana d'entre 6 i 8 hores diàries de marxa a peu. La moral és alta, encara que ens han comentat que de moment el cim no s'ha pujat, perquè ha nevat molt, per tant hi ha molta neu i això dificulta el seu accés.

Babiloni ha abandonat el grup, ha tornat a Barcelona per problemes respiratoris, sabem que es troba bé, però no ha pogut seguir.

Demà tenim 3 hores per arribar al camp base, hi ha unes 200 persones distribuïdes en diferents expedicions. Després d'escollir el nostre lloc d'acampada, haurem de començar a muntar el camp amb les tendes individuals per dormir, la cuina i la tenda menjador, etc.

Les comunicacions funcionen correctament amb el telèfon via satèl·lit, encara que aquest dies no hem pogut fer-ho.

Dimecres 11 de juliol de 2007.

Bon dia des del camp base, estem descansant. L'alçada que estem està aproximadament sobre els 5.000 metres. Hem instal·lat el camp I, que està al voltant dels 6.000 metres, ja hi hem dormit una nit. Això vol dir que la nostra aclimatació va millorant. Després vàrem decidir baixar al camp base per recuperar forces.

La dificultat per arribar al camp I està en la gelera que hem de travessar, és molt complicada, ens costa molt esforç pujar-la, pel desnivell i per la distància, a més anem molt carregats. Tardem unes 8 hores. Cada dia que hi passem és diferent, s'obren i tanquen esquerdes, cauen cerets, està en constant moviment, és com si estigués viva, evidentment això ens complica molt la pujada al camp I.

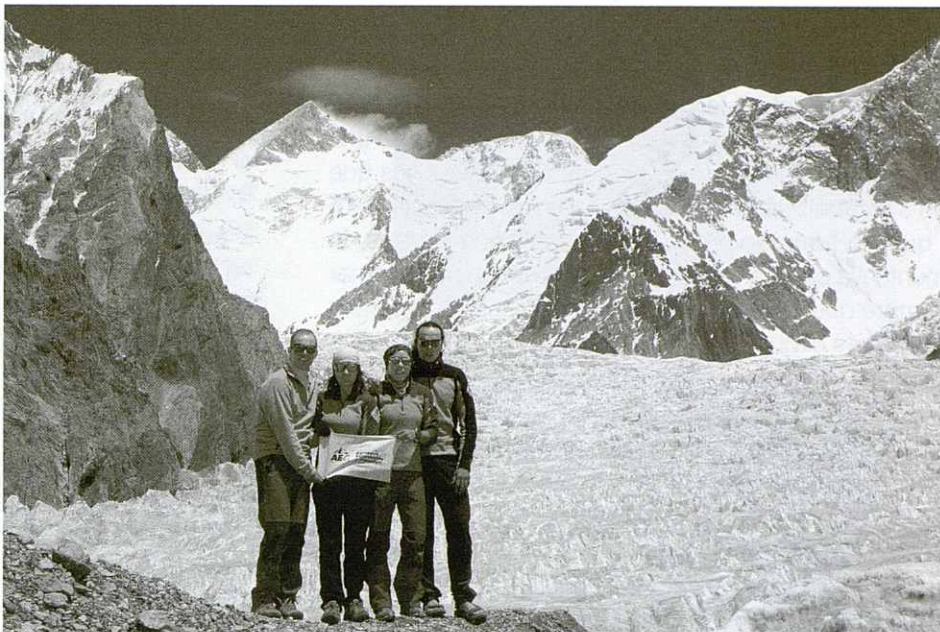
El nostre proper objectiu és instal·lar el camp II, pensem que serà dintre de 4-5 dies, ja que en les properes hores està previst l'arribada de mal temps.

Estem bé, tenim els símptomes normals de l'alçada en què ens trobem: mal de caps, dificultat en la respiració, etc. Per això baixem sempre que podem al camp base per menjar millor i descansar.

Sabem que el Carles Babiloni ha arribat en bon estat a Barcelona, des d'aquí volem donar-li molts ànims.

Divendres 13 de juliol de 2007.

Bon dia, estem al camp base, està nevant i estem avorrits esperant el canvi de temps. Les previsions són que aquest mal temps durarà 2 o 3 dies més i el diumenge o dilluns ja podrem pujar al camp I, depenent de les condicions de la neu, per després poder anar a instal·lar el camp II. Des de la última conversa del dimecres 11, no ens hem pogut moure del camp base.

*Expedicionaris al camp base; al fons la piràmide del G II
Fotografia: Marçal Rocías*

Fins ara anàvem avançats sobre les previsions inicials per l'aclimatació i l'atac al cim, però amb aquest mal temps, que ens ha fet quedar més dies dels previstos al camp base, hem tornat a les previsions inicials, per tant encara tenim temps per fer l'atac al cim.

Al camp base hi ha expedicions del tot el món, aquests dies fa que ens trobem tots. De moment el cim segueix resistint-se, cap expedició l'ha assolit degut a la gran quantitat de neu que s'hi troba. Hi ha una expedició Txeca que ha pogut instal·lar el camp III. En canvi el G I de 8,35 metres, que està al costat, si que s'ha pogut pujar, sembla que hi ha menys neu.

El Jordi Sauri torna a Barcelona. El dia 9 de juliol, quan vàrem pujar per segona vegada al camp I per passar-hi la nit, sobre les 5 de la tarda, passant per un pont de neu d'una esquerra bastant gran, va caure a dins, entre uns 10 i 15 metres de profunditat. Es va trencar el pont de neu, de fet no hi havia senyals de perill perquè primer va passar el Marçal i després jo. Vàrem trigar dues hores en treure'l, va sortir amb símptomes d'hipotèrmia bastant accentuada, que ens vàrem encarregar de solucionar el més aviat possible dormint allà mateix, muntant la tenda i posant-lo a dins del sac de plomes. Es va trencar dos dits de la mà esquerra. Tot plegat va ser molt esgotador i al dia següent el vàrem baixar al camp base una vegada es va recuperar de la hipotèrmia. Ens alegrem molt que ja arribi a Barcelona en bon estat.

Dimecres 18 de juliol de 2007.

Bon dia des del camp I. Estem dues persones aquí, el Marçal i jo mateix a 6000 metres i dues persones al camp base, la Sara i la Mireia descansant. Fa un dia de sol, i estem mirant de decidir que fem a partir d'ara, si demà pugem al camp II o baixem al camp base. Ens trobem bé, una mica cansats perquè això esgota molt, però amb ànims. Ara per ara, seguir amunt està complicat perquè ha nevat molt i per tant la muntanya està molt carregada de neu. De fet hi ha hagut un gran allau que s'ha iniciat per sobre del camp II, ens ha semblat que ha atrapat a gent, però en aquests

segueix